

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om at modtagere af overgangsydelse skal kunne udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.

Af Kirsten Jacobsen (FP) og Jes Lunde (SF).
(FremSAT 13/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

SF er kommet i godt selskab, eller også er det omvendt, med Fremskridtspartiet, og de to partier har stillet et beslutningsforslag om at give modtagere af overgangsydelse mulighed for også at udøve selvstændig virksomhed i samme omfang, som man har, når man er på efterløn. Forslaget handler også om, at det skal ske med tilbagevirkende kraft helt tilbage fra den 1. januar 1995.

Forslaget bygger på den forudsætning, at der skal være en parallelitet mellem reglerne for efterløn og reglerne for overgangsydelse. Jeg må sige, at jeg ikke nødvendigvis synes, der skal være den parallelitet. Der er faktisk tale om to forskellige målgrupper.

Når vi taler om efterlønsordningen, taler vi om en tilbagetrækningsordning for personer over 60 år, som forlader arbejdsmarkedet, og som har mulighed for at arbejde i et meget begrænset omfang, nemlig i 200 timer om året.

Den situation er man ikke i, når man er på overgangsydelse. Personer på overgangsydelse er i den situation, at de må arbejde så meget, de vil, med lønarbejde, uden at de behøver at udtræde af ordningen. Oven i købet er der i overgangsydelsesloven et fribeløb på 28.400 kr., og det betyder, at der først skal ske et fradrag ved indtjening, hvis man tjener mere end 28.400 kr.

Jeg vil godt lige oplyse forslagsstillerne om, hvordan reglerne for udøvelse af selvstændig virksomhed i efterlønsordningen fungerer, for det er sådan set den, har jeg forstået, som man gerne vil have ind i overgangsydelsesordningen. Her er det sådan, at for at kunne udøve selvstændig virksomhed i efterlønsperioden skal man have en tilladelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring, der så skal vurde-

re, om virksomheden kan holdes inden for de 200 timer.

Jeg vil også godt oplyse Folketinget om, at der gives meget få tilladelser, hvilket hænger sammen med, at kravet om, at det på forhånd skal kunne godtgøres, at virksomheden kan holdes inden for 200 timer på årsplan, muligvis kan være svært at opfylde. Derfor gives der kun meget få tilladelser, og derfor vil der også blive meget få tilfælde, hvor der gives tilladelse til selvstændig virksomhed i en overgangsydelsesordning, hvis man nu forudsætter, at den samme regel knyttes op på overgangsydelseslovgivningen.

At indføre muligheden med tilbagevirkende kraft, vil jeg godt sige, har efter min mening ikke noget formål, og det vil have nogle fuldstændig uoverstigelige og uoverskuelige konsekvenser rent administrativt. Jeg tænker f.eks. på de problemer, vi vil have med at finde personer, der eventuelt ville kunne have fået en tilladelse, og de konsekvenser, det ville få eventuelt at skulle genoprette retten til overgangsydelse og også efterløn. Der er måske tale om personer, der har fundet arbejde eller modtager kontanthjælp eller på anden måde har indrettet sig efter situationen.

Men jeg er enig med forslagsstillerne i, at det kan forekomme, at der er meget voldsomme konsekvenser, når man overtræder loven. Der er meget voldsomme konsekvenser, når man overtræder regelsættet om overgangsydelsesordningen, altså hvis man skulle have udøvet selvstændig virksomhed, men Folketinget har altså truffet beslutning om, at reglerne for en overtrædelse af lovgivningen skal have voldsomme konsekvenser.

Det siger jeg sådan set også for at illustrere, at der er nogle konsekvenser for personer, hvad enten det nu er folk, der har udøvet selvstændig virksomhed, eller folk, der har lønmodtagerarbejde, som ligger ud over regelsættet.

Her har jeg da i hvert fald den opfattelse, at når jeg kigger til højre side i salen, er partierne i den side af salen normalt meget optaget af, at regler næsten ikke kan være stramme nok, og man må sige, at hvis man nu skal åbne for en bredere tolkning af muligheden for selvstændig virksomhed, er det jo ikke just noget, der bidrager til en forenkling af dagpengesystemet. Det er utrolig svært at vurdere, om en selvstændig virksomhed kan holdes inden for et bestemt antal timer, så forslaget vil altså under alle omstændigheder stille os over for en lang ræk-

ke administrative problemer, som lige nu ser rimelig uoverskuelige ud.

Jeg synes også, man må holde sig for øje, at det er to forskellige målgrupper, der er tale om her. Tager man målgruppen for overgangsydelsespersoner, er det personer, der frivilligt er gået ind i en ordning, og som også frivilligt er i stand til at gå tilbage til dagpengesystemet og altså er i en situation, hvor de i dagpengesystemet kan tjene beløb ved siden af dagpengene, selvfølgelig imod modregning, så der er altså nogle muligheder inden for det gældende regelsæt. Man skal måske også lige have for øje, at gruppen af overgangsydelsespersoner er en gruppe, der bliver mindre og mindre, al den stund at vi har bremset op for tilgangen til overgangsydelsen.

Med disse bemærkninger vil jeg godt illustrere, at vi i regeringen ikke kan støtte forslaget, og jeg vil af de grunde, som jeg også har nævnt før, specielt advare imod dette at lovgive med tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Sagen her drejer sig jo i al sin enkelthed om, hvor stor forståelse en minister har, når mennesker kommer i klemme i systemet.

Et menneske oppe i Nordjylland, som deroppe er kendt som Fisker-Kaj, har fanget for 4.000 kr. fisk, mens han var på overgangsydelse. Han henvendte sig og opgav det til skattevæsenet. Han henvendte sig i sin a-kasse og sagde: Jeg har fanget for 4.000 kr. fisk. Er det sådan, at der er et vist modtræk i min overgangsydelse?

Og så gik det ellers galt. Så fik han at vide, at hans overgangsydelse forsvandt fuldstændig. Hans chance for at komme på efterløn var i fare. Hele hans eksistensgrundlag forsvandt på grund af for 4.000 kr. fisk.

Hvis manden havde stjålet for 4.000 kr. hende i den nærmeste butik, var han sluppet med en advarsel fra politiet, men nu har han fanget for 4.000 kr. fisk, og så fjerner man hele hans eksistensgrundlag. Sådan kan det jo ikke være. Sådan skal Danmark ikke være.

Jeg vil gerne have ministeren til at svare konkret på, hvilke løsninger ministeren så kan finde i en så grotesk sag som den her, for vi kan ikke leve med, at det danske system fungerer på den måde, at mennesker straffes så fuldkommen ude af proportion i forhold til, hvad de har gjort. Jeg har forstået, at det oven i købet

var sådan, at han som lønmodtager kunne tjene 28.400 kr., uden at der skete noget som helst.

Her har vi så et betragteligt mindre beløb, men blot fordi man betragter det som selvstændig virksomhed, bliver han afklapset fuldstændig og totalt. Hvad vil ministeren gøre for at løse problemet?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg ikke de konkrete avisudklip hos mig, men alligvel vil jeg spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at da den sag, som hr. Jes Lunde lige omtalte, var fremme i dagspressen, udtalte ministeren noget i retning af, at hun håbede, at ankenævnet ville omgøre afgørelsen i direktoratet, og at ministeren mente, at SiD's a-kasse i dette tilfælde havde – jeg kan ikke huske den nøjagtige formulering – behandlet sagen meget firkantet.

Kan ministeren bekræfte, at hun er kommet med sådan nogle udtalelser til pressen i Nordjylland, da sagen var på sit højeste?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige, at den her sag intet som helst har med min forståelse at gøre. Den har noget at gøre med, hvordan loven er skruet sammen, og hvad det er for nogle regler, man skal overholde for at være i arbejdsløshedsforsikringsssystemet og have retten til dagpenge og efterløn, og jeg er nu mest optaget af at overholde loven, vil jeg godt sige, uanset hvor min sympati så end måtte ligge.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, det i virkeligheden er ubehageligt at skulle diskutere en helt konkret sag. Man må sige til hr. Jes Lunde, at det er et meget imponerende spring fra en generel holdning, som jo ligger i beslutningsforslaget, og som jeg også i min kommentar gjorde meget ud af at få kigget på. Jeg synes slet ikke, det er hensigtsmæssigt at diskutere en bestemt persons sag, al den stund den sag ikke er afgjort i ankesystemet.

Så vil jeg svare hr. Jes Lunde, at sådan som lovgiverne har besluttet sig for, at reglerne skal være, kan det være meget voldsomt at overtræde reglerne. Det kan være meget voldsomt at overtræde reglerne, og det er det tydeligvis i denne her situation. Så kan man sige, at det også er derfor, vi er her, nemlig for at se på, om regelsættet – det er jo sådan set derfor, vi er lovgivere – skal justeres på den ene eller på den anden måde.

Det, jeg har advaret imod, er, at man lovgiver med tilbagevirkende kraft. Men jeg har stadigvæk en sympati for den personsag, som nu også er til diskussion her. Jeg troede, det var beslutningsforslaget, vi skulle diskutere, men det er det jo så ikke.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det er også beslutningsforslaget, vi diskuterer.

Vi mener simpelthen, det er en fejl, at reglerne ikke er ens for overgangsydelse og efterløn. Vi synes, det bør være sådan, at når man kan arbejde op til 200 timer om året på efterløn – også med selvstændig virksomhed, hvis direktoratet forhåndsgodkender det – så må de samme regler gælde for overgangsydelse. Det er vores principielle opfattelse.

Men derudover er det selvfølgelig en konkret sag, der har sat den her sag i gang. Jeg forstår ikke, at arbejdsministeren bare kan blive ved med at sige: Jamen vi har nogle regler, og de er nu engang sådan.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, hvilke muligheder en minister har for at gribe ind i sådan en sag. Hvilke muligheder har ministeren for at sige: Den her sag er ude af proportion? Det kan ikke nytte noget, at den ender på den måde. Det er vi nødt til at tage os af politisk, enten ved at ministeren har adgang til det eller ved at komme med forslag til ændring af regler, som måtte være nødvendigt, for at ministeren lovligt kan disponere, sådan at det her problem bliver løst.

Jeg synes, der var nogle få sekunder, hvor det lød, som om ministeren var enig i, at det her var grotesk.

For øvrigt vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ikke er enig i, at det, at en sag ender sådan, som den her risikerer at ende, er uholdbart, og det kan vi politisk som Folketing ikke holde til.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ud over at den sag, som startede den her diskussion, viser lidt om, hvor grotesk vores system er, så bliver den jo også brugt til et voldsomt angreb mod især SiD's a-kasse. Det synes jeg er fuldstændig urimeligt, og jeg er ked af at måtte sige, at jeg mener, ministeren bidrog til det.

Man må stå ved sit ansvar. Når man har vedtaget nogle regler – det gælder for den sags

skyld også Fremskridtspartiet, som hen ad vejen har været med til at vedtage alle de stramninger på a-kasseområdet, jeg kan huske – så må man jo være sig sit ansvar bevidst, også når konsekvenserne af det viser sig at være ubehagelige, i stedet for bare at begynde at skyde på, at det nok er en a-kasse, der er lidt for firkantet, og at det er dens skyld. Hele pressebilledet i Nordjylland har jo været, at det er SiD's a-kasse, der er skyld i, at manden er kommet i klemme. Det er det ikke. Det er Folketingets, det er regeringens ansvar, at manden er kommet i klemme.

Formanden:

Arbejdsministeren og derefter hr. Ole Vagn Christensen som ordfører.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg mener faktisk ikke, jeg har bidraget til at lægge SiD's a-kasse i Nordjylland for had. Jeg har sagt – det står jeg ved, og det sagde jeg lige før – at konsekvenserne af en overtrædelse af nogle meget stramme regler, som det her Folketing har vedtaget, forekommer at være voldsomme. Det står jeg ved. Jeg står også ved, at jeg har sympati for den konkrete person, der er tale om her.

Og når hr. Jes Lunde spørger, hvilke muligheder jeg har, ja, så har jeg jo som minister kun den mulighed at overholde loven. Jeg går ud fra, at Folketinget kan føle sig mest tryk ved, at jeg gør det, og det gør jeg.

Der er et klagesystem. Først er der direktoratets vurdering af, om a-kassen har opfyldt sine forpligtelser. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring vurderer, at a-kassen har opfyldt sine forpligtelser og har overholdt loven, og det er så indstillingen til ankenævnet. Ankenævnet har ikke behandlet sagen endnu. Efter det, jeg har fået oplyst, så behandles den konkrete sag i næste uge, og på det tidspunkt vil der jo være et, kan man sige, afklaret billede af, om a-kassen ifølge Ankenævnet har tolket for stramt eller for slapt.

Hvis det nu er tolket korrekt, jamen så er der en situation, hvor retsgrundlaget skal laves om, hvis det er sådan, at man gerne vil løse nogle af de her problemer, som kan opstå i kølvandet af, at man måske i en periode har overtrådt loven og så skal have syndsforladelse.

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet er enig i de synspunkter og vurderinger, som ministeren lige har fremført, og min ordførertale vil derfor være rimelig kort.

Socialdemokratiet mener, at reglerne på dette område er klare, og i øvrigt blev de vedtaget i 1991 via en aftale mellem Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Så det var jo stort set et enigt Folketing, bortset fra Fremskridtspartiet, der var med til at vedtage disse regler.

Reglerne siger jo klart og tydeligt, at modtagere af overgangsydelse – for mindre jordbrugere er der en undtagelse – ikke må drive vedvarende selvstændig virksomhed. Der står også i disse regler, at dette skal ansøgerne, som har søgt om overgangsydelse, gøres opmærksom på. Jeg skal derfor ikke blande mig i den aktuelle sag, for den har jo ikke fået nogen afklaring endnu i det her ankesystem.

Men for mig må det virke på den måde, at når der står vedvarende beskæftigelse eller vedvarende selvstændig virksomhed, så må det være, fordi der også skal være rimelighed i det, som der sådan set foretages. Vi støtter også arbejdsministerens argument om, at hvis man vil indføre muligheden med tilbagevirkende kraft, så vil det få nogle store ressourcemæssige og problematiske administrative konsekvenser, som slet ikke står i forhold til den gavn, det vil få for de relativt få mennesker.

Vi er altså af den opfattelse, at det er et stort apparat, som man skulle sætte i gang for eventuelt at finde frem til, om der var nogen sager. Man kunne jo lige så godt have gået tilbage til 1991, hvor de her regler sådan set har været kendte.

Men jeg synes også, der er en anden interessant ting ved det forslag, som vi her behandler, og det er, hvordan højre side i salen vil stille sig til dette forslag. Der er jo normalt ingen begrænsninger for besparelsesforslag, når vi taler om overførsler, men vi har jo godt nok set nogle tiltag for de selvstændige i forbindelse med satspuljeforligene.

Skulle det virkelig også være tilfældet, at man på det her område vil være med til at åbne op?

I Socialdemokratiet handler vi altså ikke ud fra den aktuelle sag, men ud fra det mere principielle omkring det her. Er der rimelighed i de betingelser, der er blevet stillet til dem, som skulle modtage overgangsydelser? Hvorfor –

kan man også sige – skulle den rimelighed være til stede, når man siger, at man ikke må have lov til at drive vedvarende selvstændig virksomhed?

Med disse bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at vi ikke kan støtte det beslutningsforslag, der ligger. Vi mener, det vil få alt for mange konsekvenser, og der vil være alt for meget, man skal sætte i værk for sådan set ikke at opnå en egentlig større effekt end den effekt, som man i dag er i stand til at få med en fornuftig håndtering af disse regler.

Else Winther Andersen (V):

Dette beslutningsforslag er jo, hvad der må komme, når der bliver lavet en lovgivning, hvor der ikke er parallelitet mellem reglerne for efterløn og overgangsydelse.

Når ikke der er det, så kan man sådan set også kun forvente, at der er nogle personer, der vil komme i klemme i systemet. Jeg synes nok, arbejdsministeren burde have været opmærksom på det, da der sidst skete ændringer i efterlønsordningen. Så vi er sådan set ikke videre imponeret over det forløb, der har været.

SF og Fremskridtspartiet har nu følt, at det var nødvendigt at komme med et beslutningsforslag. Jeg kan godt forstå, situationen kan opstå. For det, der jo nemlig sker, er, at der meget let bliver en sag med et menneske eller to eller nogle stykker, der kommer i klemme i systemet. Det har der jo også været tale om her. Det er vel derfor, beslutningsforslaget er fremsat.

Det er lidt mærkeligt, at vi ikke dengang kunne få den parallelitet, når vi tænker på, at en lønmodtager, der efter hvad ministeren jo lige har oplyst kan tjene 28.400 kr. ud over sin overgangsydelse, kan komme i klemme med en meget lille indtægt fra en form for selvstændig virksomhed.

Vi kan ikke forstå, at det ikke har kunnet lade sig gøre for ministeren at løse det her, uden at det absolut skulle laves til en sag. Der er i hvert fald nogle områder, som Venstre vil stille nogle spørgsmål om i udvalget, hvor ministeren har mulighed for at løse en opgave.

Jeg kan forstå, at ankenævnet i næste uge skal afgøre en sag, der kunne falde ind under dette område, med et indhold af den her art. Venstre vil afvente den afgørelse, inden vi vil tage stilling til det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er dog den værste gang hykleri, jeg længe har hørt: at vi ikke kunne få igennem, at der skulle være parallelitet imellem overgangsydelse og efterløn.

Jeg er nødt til at minde fru Else Winther Andersen om, at det var en konservativ arbejdsminister, hr. Knud Erik Kirkegaard, som jo er blevet medlem af Folketinget igen, der indførte loven om overgangsydelse.

Der blev truffet præcis og klar beslutning om, at denne ordning adskilte sig fra efterlønsordningen – adskilte sig fra efterlønsordningen.

Det har fru Else Winther Andersens parti været med til. Jeg kan ikke huske, om fru Else Winther Andersen var forhandler i den kreds – jeg var det selv – og der blev taget helt præcis stilling til, at det ikke var sammenlignelige målgrupper, og at man ikke måtte tjene noget ved siden af som selvstændig erhvervsdrivende.

Vi har haft sagen oppe senere hen, da vi udvidede overgangsydelsesordningen, hvor vi sagde, at 50-55-årige var med. Da var det her spørgsmål ikke til diskussion. Man fandt ikke noget grundlag for, heller ikke fra fru Else Winther Andersens parti, at ændre i overgangsydelsesloven på det her punkt.

Og at Venstre, som i enhver sammenhæng og til enhver tid vil have strammere og strammere regler og strammere og strammere konsekvenser på dagpengeområdet, ikke bare står på ét ben, men forsøger at stå på to ben og i popularitetens navn vil redde en sag hjem, fordi der nu er en person, der er kommet i klemme – hvad vi alle kan beklage, uden at vi så i øvrigt kender mange detaljer om den sag, og den afgør ankeinstansen – synes jeg virkelig er hykleri.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuldstændig enig med arbejdsministeren i, at der må være grænser for hykleriet, for jeg har gjort mig den umage at gå lidt tilbage og se i forhistorien, og dengang man ændrede efterlønsordningen, således at der blev mulighed for at have selvstændig bibeskæftigelse, vedtog et enigt Folketing, at det kun skulle gælde efterlønsordningen – et enigt Folketing. Jeg skal selvfølgelig sige, at Enhedslisten ikke sad i Folketinget dengang.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal så sige til hr. Frank Aaen, at det gjorde jeg heller ikke, men jeg kan da sige, at den tidligere konservative arbejdsminister, Knud Erik Kirkegaard, er blevet refereret her fra talerstolen adskillige gange i dag, og jeg kan sådan til almindelig orientering oplyse, at hr. Kirkegaard har sagt til mig, at der er sket meget, siden han sidst har været i Folketinget.

Jeg skal om det her lovforslag sige, at fra konservativ side kan vi godt udtrykke sympati for det, og det skyldes det principielle, at selvstændige naturligvis ikke bør stilles dårligere end almindelige lønmodtagere. Derfor er Det Konservative Folkeparti positivt over for forslaget om, at der bør være ens regler for lønmodtagere og selvstændige, som er på overgangsydelse.

Vi er derimod ikke imponerede af, at lovforslaget opererer med tilbagevirkende kraft. Vi mener generelt, at vi bør være varsomme med at fremsætte forslag med tilbagevirkende kraft. En anden ting er også, at vi gerne havde set, at lovforslaget havde afventet, at der var truffet en afgørelse i ankenævnet. Det er der ikke endnu. Vi har hørt ministeren sige her fra talerstolen i dag, at vi kan forvente den inden for en god uges tid eller det, der ligner. Det vil vi se på.

Nu er det nu engang sådan – som det blev udtrykt her fra talerstolen i dag – at overgangsydelsesmodtagere jo har ret til fradragsfri indtjening ved lønarbejde på op til 28.000 kr. om året, og derudover har de muligheden for at have lønarbejde i ubegrænset omfang, men med fradrag.

Vi vil godt være med til at se på det principielle, og vi kan da også kun beklage, at der er nogle, der er kommet i klemme i det her system. Når vi tænker på, hvordan lovforslaget er opstået, så er det nu engang sådan, at de sanktioner, som træder i værk på grundlag af de her regler, altså straffen for det her, føler vi principielt ikke står i forhold til den begåede forbrydelse, hvis vi må sige det på den måde.

Alt i alt vil jeg gerne sige, at vi vil afvente ankenævnets afgørelse, men vi er positive over for forslaget, fordi vi derved stiller selvstændige erhvervsdrivende lige i forhold til lønmodtagerne.

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Ole Vagn Christensen og fra arbejdsministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var lidt skuffende at høre hr. Bendt Bendtsen, og det var det ikke mindst ud fra det, der er den historiske kendsgerning. Selv om der er sket meget, så var det sådan, at da man i sin tid vedtog overgangsydelsen, som man vedtog ved aftale, var forholdet det, at man kunne vælge imellem, om man ville have et jobtilbud eller man ville gå på overgangsydelse, hvis man opfyldte bestemmelserne.

Der var selvfølgelig også jordbrugere, altså de mindre jordbrugere, som på det tidspunkt havde været ude at arbejde og dermed havde en dobbeltbeskæftigelse, som man gik ind og tog hånd om ved at sige, at de her mennesker skal have lov til at have den valgmulighed. Men når det drejede sig om andre selvstændige, så sagde man: Hvis der er tale om en vedvarende selvstændig virksomhed, er der ingen mulighed.

Jeg har lidt svært ved at vurdere, at der dér skulle være tale om, at man skulle lave en forsøksbehandling.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan helt bekræfte hr. Bendt Bendtsens udsagn om, at der er sket meget siden hr. Knud Erik Kirkegaards tid. Der skete da heller ikke så forfærdelig meget, da Knud Erik Kirkegaard var arbejdsminister. Det har denne her debat i løbet af dagen jo sådan set bekræftet, for alle de borgerlige forslag kommer nu og ikke dengang.

Men det, der i virkeligheden også var interessant i det, hr. Bendt Bendtsen sagde, var holdningen til konsekvenserne i forhold til overtrædelsen: at straffen ikke stod i forhold til overtrædelsen. Det synes jeg sådan set er en overmåde interessant melding fra Det Konservative Folkeparti. Det kan måske give anledning til en lidt bredere diskussion om, hvor hårde konsekvenserne i virkeligheden er, når man overtræder regler i dagpengesystemet.

Dér hører vi jo gentagne gange og ser i gentagne forslag i diverse VK-planer, at sanktionerne skal være hårdere, og de skal være hårdere, og de skal være hårdere. Men der er altså en sag her, hvor straffen trods alt er blevet for hård.

Jeg synes, det måske kan åbne op for en diskussion om sanktionerne i dagpengesystemet sådan lidt mere generelt, og så vil jeg da sige, at

så har dette forslag i hvert fald tjent mere end et formål.

Tom Behnke (FP):

Det er nu lidt forunderligt, at ministeren står og folder sig ud på den måde, at når det har vist sig, at konsekvenserne af en overtrædelse af den her lov har så skrappe virkninger, så lægger ministeren op til, at man skal ind og ordne hele området. I virkeligheden er der jo ikke noget som helst, der hindrer ministeren i at stille et sådant forslag. Der er heller ikke noget som helst, der hindrer ministeren i at samle et flertal i Folketinget for et sådant forslag.

Jeg synes ikke, at det klæder Folketinget, at ministeren står her og dunker Venstre og De Konservative oven i hovedet, ej heller, at det foregår på den måde. Her har vi et forslag, et ret konkret forslag, som skal prøve at løse et problem, og det, ministeren har mest travlt med, er at skose Venstre og De Konservative for, hvad de gjorde og ikke gjorde, da de havde regeringsmagten. Det kan vel ikke være sådan, at det er udgangspunktet for, hvad man så skal gøre i Folketinget. I og med at ministeren skoser Venstre og De Konservative for, at de ikke gjorde deres arbejde godt nok, så burde ministeren jo gå foran og gøre sit arbejde godt. Det gør ministeren ikke. Ministeren bruger bare tale-tiden på at skose Venstre og De Konservative.

Det klæder ikke Folketinget, at man behandler sagerne på den her måde, og slet ikke, når der er personer involveret i sagerne. Det klæder heller ikke Folketinget, at det er nødvendigt med det her forslag. Det klæder ikke Folketinget, at det er nødvendigt at fremsætte forslaget, og at det er nødvendigt at have debatten her i Folketingssalen. Det klæder ikke Folketinget, at vi på grund af nogle enkeltsager er nødt til at gå så vidt som til at fremsætte forslag i Folketingssalen.

Men virkeligheden er jo, at der på det her område for borgerne er en række forskellige ordninger og muligheder at træde ind i, men spillereglerne i de forskellige ordninger er forskellige. Det betyder, at det giver noget forvirring på området, hvor man har lidt svært ved at finde ud af, hvad man må, og hvad man ikke må. I de der mange forskellige ordninger, vi har, er der nemlig forskellige regler. En regelforenkling på området ville altså være hensigtsmæssig. Så ville borgerne heller ikke overtræde lovgivningen – hverken bevidst eller ubevidst.

Her er der tale om, at det udspringer af en handling, hvor loven er overtrådt ubevidst, og så de meget, meget store konsekvenser, som det har, ikke bare for den pågældende, men for dem, der er i samme situation.

Vi prøvede faktisk at få ministeren i tale. Vi prøvede faktisk ved at stille spørgsmål til ministeren og ved at henvende os til ministeren at sige: Kunne vi ikke prøve at finde ud af at løse det her på en eller anden måde? Det var ikke nemt. Det har faktisk ikke været muligt at få ministeren i tale. Når det ikke kan lade sig gøre, at vi prøver at få det ordnet på den måde og ved, at vi i korridorene får ministeren til at stille et forslag, som vi så kan vedtage her i Folketinget, er det klart, at det er nødvendigt at oppositionen selv fremsætter forslaget.

Det at fremsætte et forslag er faktisk vores eneste mulighed for at råbe ministeren op, og derfor gik SF og Fremskridtspartiet sammen om at sige, at den her situation er uholdbar. Det er ikke rimeligt, at vi har en lovgivning, der er indrette på denne måde, og det er slet ikke rimeligt, at konsekvenserne bliver så strenge, som det viser sig at være tilfældet.

Når vi taler om overgangsydelsen, er det jo korrekt, at man på overgangsydelse kan få lov til, hvis man optræder som lønmodtager, at have en indtægt på de her godt 28.000 kr. om året. Det, vi ønsker i Fremskridtspartiet, er, at spillereglerne skal være de samme, hvad enten man optræder som lønmodtager eller arbejder for sig selv. Det, der er sagen, er jo, at beløbet er så lille, at den indsats, man yder, nærmest er på hobbyplan. Det er jo nærmest hobbyplan, vi taler om. Og derfor bør det selvfølgelig være sådan, at den indtægtsgrænse, der ligger, bør være gældende, hvad enten man optræder som lønmodtager eller arbejder for sig selv. Det, vi faktisk havde lagt op til, var at prøve at få nogenlunde parallelle regler eller noget, der ligner en efterlønsordning med de spilleregler, der er i efterlønsordningen.

Jeg vil da ikke stå her og påstå, at det forslag, som SF og Fremskridtspartiet har fremsat, er løsningen på det her, men det er dog et kvalificeret bud på, hvordan man kunne løse problemet. Og det, jeg så havde håbet og set frem til, var, at ministeren ville have sagt: Det er rigtigt, her har vi et problem, så lad os løse det. Regeringen er ikke enig i lige præcis den måde, som forslagsstillerne har foreslået, men lad os se på det. Lad os sætte os om bordet og så finde ud af en løsning på det her problem, hvor vi går ind

og siger, at der selvfølgelig skal være de samme muligheder for at tjene en skilling ved siden af, hvad enten det er som lønmodtager, eller det er ved, at man arbejder for sig selv.

Jeg havde faktisk set frem til, at ministeren havde ordnet det her af sig selv. Det gjorde ministeren ikke. Jeg håber så, at vi med det her forslag har fået råbt ministeren op, og at ministeren på en eller anden måde i en eller anden form kommer med en løsningsmodel, for det, der ikke mindst er formålet med forslaget, er selvfølgelig at samle et flertal i Folketinget for, at vi kan få ændret de her regler til det bedre.

Jeg skal så ikke gentage de mange udmærkede indlæg, som hr. Jes Lunde har haft. De dækker ganske præcis, hvad også Fremskridtspartiet står for. Jeg skal slutte med at understrege, at Fremskridtspartiet naturligvis støtter forslaget, og vi ser frem til, at vi sammen med ministeren finder en løsning på problemet.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg ved såmænd ikke, om jeg har skoset Venstre og De Konservative så voldsomt. Jeg har peget på, at der tilsyneladende er problemer med både korttidshukommelsen og langtidshukommelsen, al den stund at det lovforslag og det regelsæt, som jeg er ansvarlig for at overholde, hviler på et et meget bredt flertal her i Folketinget, hvor både Venstre, De Konservative – De Konservative oven i købet som ministeransvarlige i en periode – og også Fremskridtspartiet har været med i lovgivningen. Derfor ved jeg såmænd ikke, om det er at skose så forfærdelig meget.

Jeg går stadig væk ud fra, at Folketinget er optaget af, at en minister skal overholde landets love, og det, jeg har sagt om denne her sag, er, at jeg har sympati for den, men at jeg ikke som minister kan handle i en situation, hvor sagen er i ankesystemet. Her må jeg sige, at jeg sådan set også synes, at det måske havde klædt forslagsstillerne at afvente, hvordan ankesagen faldt ud.

Derefter kunne man sætte sig omkring et bord og se på: Er det her rimeligt, eller er det ikke rimeligt, og kan vi finde nogle løsninger på det? Det synes jeg havde været bedre, men sådan skulle det ikke være, men jeg vil i hvert fald sige, at det er jeg selvfølgelig parat til. Når sagens afgørelse er færdig i ankesystemet, synes jeg, at situationen er en anden.

Men det her er jo også en principiel diskussion i Folketinget om, hvorvidt lønmodtagere og selvstændige skal have samme regler i forhold til henholdsvis efterløn og overgangsydelse. Det er så en sådan lidt mere generel diskussion.

Jeg synes nu sådan principielt, at det ikke klæder Folketinget at diskutere en konkret sag, hvis endelige afgørelse ikke er faldet endnu. Det må jeg helt ærligt sige.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Den konkrete sag er ikke til debat i dag. Men det er klart, at det, der jo sker, er, at når det viser sig, at den lovgivning, Folketinget laver – her var Fremskridtspartiet også med, og vi påtager os gerne den del af ansvaret; det er helt sikkert – har nogle konsekvenser, som vi ikke havde regnet med eller forudset, så mener jeg også, at vi bør være vores ansvar voksent og sige: Det var ikke det, vi ønskede. Lad os lave spillereglerne om. Vi påtager os gerne en del af ansvaret.

Det kan godt være, at det her er udløst af en konkret sag, men det forhindrer jo ikke, at man kan se generelt på problemstillingen og sige, at det selvfølgelig bør gælde for alle og ikke kun i den konkrete sag. Derfor er forslaget også konkret.

Ministeren skal naturligvis ikke begynde at overtræde lovgivningen. Det vil jeg være den sidste til at opfordre ministeren til. Det skal ministeren bestemt ikke. Men ministeren kunne godt medvirke til, at vi fik ændret spillereglerne på det her område.

Det er præcis det, forslaget lægger op til, og det er også derfor, der er tale om et beslutningsforslag. Vi kommer netop med en opfordring til ministeren om at finde en hensigtsmæssig løsning på dette problem, og hvis vi kunne blive enige om det her i Folketinget, har vi opnået, hvad vi ville. Så har vi gavnet borgerne, vi har gavnet folkestyret, og vi har sørget for at løse et problem, og det er vel ikke for meget at forlange.

Vibeke Peschardt (RV):

Forslagsstillerne ønsker, at personer på overgangsydelse får mulighed for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed på linje med efterlønsmodtagere, og det kunne egentlig lyde som en ganske sympatisk tanke. Men problemet er, at der vil være meget administrativt besvær

og specielt kontrolbesvær forbundet med at gennemføre en sådan ordning.

Efterlønsmodtagere har lov til at arbejde i op til 200 timer om året, enten som lønmodtagere eller i selvstændig virksomhed. Det sidste kræver tilladelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring i hvert enkelt tilfælde, og det er en ordning, der har mange afgrænsningsproblemer, og der gives meget få tilladelser. For overgangsydelsesmodtagere er der mulighed for at tjene et såkaldt fribeløb på op til 29.000 kr. årligt ved lønarbejde, før overgangsydelsen bliver afkortet. Den ordning synes vi er udmærket, og den vil vi ikke røre ved, men vi vil ikke udvide ordningen til at omfatte selvstændige, så vi kan ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi har i Enhedslisten meget stor sympati for dette forslag, fordi der er så urimelig mange stramninger i hele dagpengesystemet og den dertil knyttede lovgivning, at vi pr. automatik støtter lettelser, når der er mulighed for det. Jeg vil dog også godt gøre opmærksom på, at vi ikke er helt sikre på, at forslaget vil løse det konkrete problem, der har udløst denne diskussion.

Jeg er lidt enig i nogle af de ting, arbejdsministeren sagde om, at de afgørelser, der træffes om tilladelse til at udøve selvstændig virksomhed som efterlønsmodtager, administreres utrolig stramt. Jeg har f.eks. set en afgørelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som er blevet accepteret i nævnet, hvorefter en fritidsfisker ikke kunne få tilladelse til at være fritidsfisker sideløbende med at modtage efterløn. Nu ved jeg ikke helt, hvor stor en kutter der skal til, før man når frem til den beslutning, og det er muligt, at forslaget her ikke ville løse det konkrete problem, selv om det blev vedtaget.

Jeg tror, man skal prøve at løse spørgsmålet ved at indføre en bagatelgrænse i kroner og øre i overgangsydelsesordningen og ikke ved at indføre 200-timers-reglen. Jeg er nemlig sådan set enig i, at hvis man bare laver en bred 200-timers-regel vedrørende selvstændig virksomhed, har de selvstændige faktisk mulighed for at manipulere. Hvis det ikke er muligt at kontrollere, at det kun drejer sig om 200 timer, har de jo mulighed for at manipulere og udøve en selvstændig virksomhed, der er langt mere omfattende og kan give en meget stor indtje-

ning, og det ville sådan set give de selvstændige en urimelig fortrinsstilling.

Derfor skal man nok gå en anden vej, hvis man ønsker at løse problemet, og det vil vi gerne være med til, men ikke ved bare at indføre 200-timers-grænsen på en sådan måde, at man ikke kan kontrollere, om der kun er tale om 200 timers arbejde. Så må vi hellere indføre en beløbsgrænse i stedet for timebegrænsningen.

Endvidere vil vi gøre opmærksom på, at det største problem i hele dette kompleks måske ikke så meget er, at man ikke har lov til at tjene penge som selvstændig ved siden af overgangsydelsen. Det største problemer er nok, at der er sammenhæng med andre regler, som gør, at følgen af en overtrædelse bliver så dramatisk, som tilfældet er, og vi mener sådan set, der er grund til – og det vil vi også tage initiativ til i den kommende samling – at få kigget på det samlede sanktionssystem i a-kassesystemet, fordi der er nogle helt urimelige straffebestemmelser, når folk begår en fejl. Hvis man laver en fejl, når man udfylder et skema, og det betragtes som en lille fejl, får man straks en bøde på ca. 3 gange det beløb, man har fået fejlagtigt udbetalt. Er man kommet til at gøre det to gange, eller bliver det betragtet som en større fejl, får man ikke bare en meget stor bøde, men man mister også dagpengeretten og kan oven i købet i tilgift få en politianmeldelse. Hvis man har været lidt for grov, mister man altså ikke bare de penge, man fik uretmæssigt udbetalt, men man mister dagpengeretten og får x gange 130.000 kr. i bøde, alt efter hvor mange år man nu har tilbage af dagpengeretten. Det er jo et voldsomt beløb, og derudover kan man få en sigtelse for bedrageri og efterfølgende dom. Jeg mener, det virkelig er sanktioner, der vil noget – ikke fordi jeg er tilhænger af snyd, men jeg synes altså, der skal være en vis sammenhæng mellem snyderiets omfang og straffens størrelse.

Jeg vil også pege på reglen om, at hvis der er mistanke om, at et medlem uretmæssigt får udbetalt dagpenge, skal udbetalingen stoppes, medens undersøgelsen pågår. Alle andre steder hedder det, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, men her er det faktisk omvendt, og det er også en urimelighed. Systemet bevirker også, at administrationen tjener på at vurdere en overtrædelse så hårdt som muligt. Hvis det er en lille overtrædelse, skal kassen selv bære tabet, altså det, der er betalt for meget ud; men kan kassen bevise, at det er en grov over-

trædelse, får den pengene tilbage fra staten, og derfor er der en urimelig tilskyndelse til måske at vurdere sagerne for hårdt.

En sag, vi har talt om tidligere i dag, er et andet eksempel på urimeligheder. Det er den enlige mor, der ikke har pasningsmulighed for sit barn og derfor kan miste dagpengeretten og desuden få meget store bøder, fordi kommunen ikke kan stille en pasningsmulighed til rådighed. Vi mener, der også er mange andre forhold, der burde tages op, fordi sanktionerne ikke står i et rimeligt forhold til forseelserne, og derfor vil jeg afsluttende ikke undlade at gøre opmærksom på, at den ene af forslagsstillerne, nemlig Fremskridtspartiet – jeg er ked af, at Fremskridtspartiets ordfører ikke længere er i salen – mig bekendt har stemt for samtlige de stramninger, der findes i dagpengesystemet. Jeg synes sådan set, det er lidt hyklerisk at stille sig op på den måde, man gør, selv om jeg har sympati for sagen.

Vibeke Kiil (CD):

Centrum-Demokraterne er positive over for forslaget, fordi vi betragter ligestilling mellem personer på overgangsydelse og personer på efterløn som noget positivt.

Netop gruppen af personer på overgangsydelse har haft Centrum-Demokraternes bevheden, fordi vi ønsker at sikre, at disse mennesker ikke bliver sat mellem to stole, og derfor er CD tilfredse med, at man nu forsøger at rette op på denne forskelsbehandling. CD vil naturligvis sikre sig, at forslaget ikke skaber en ny forskelsbehandling, f.eks. mellem modtagere af overgangsydelse, der er selvstændige erhvervsdrivende, og andre modtagere af overgangsydelse.

Jes Lunde (SF):

Jeg synes faktisk, modtagelsen af forslaget har været rimelig opløftende, selv om det er begrænset, hvor meget jeg har at takke regeringen for.

Regeringspartierne viste ikke nogen form for forståelse for problemet, men mente, at reglerne var, som reglerne skulle være, og at der ingen grund var til at ændre noget; men et stykke henne i debatten blev der alligevel givet udtryk for en vis imødekommelse, og den vil jeg da gerne kvittere for. Jeg forstod, at ministeren gav et løfte om, at når ankeafgørelsen forelå, skulle vi sætte os sammen og vurdere, om situationen var rimelig, og se på, hvad der skulle gøres. Det

er et tilsagn fra ministerens side, som jeg gerne tager imod. Jeg vil gerne kvittere for det, og jeg håber, det er noget, vi kan holde ministeren fast på, hvis ankesystemet ikke virker, og hvis problemet ikke kan løses via gennem ankesystemet. Så meget om den konkrete sag.

Vi er selvfølgelig stadig optaget af at få ændret reglerne for fremtiden, fordi vi synes, reglerne er forkerte, og jeg er meget åben over for den idé, hr. Frank Aaen kom med, om en bagatelgrænse i kroner og øre. Det afgørende for mig er bare, at når mennesker laver fejl i en så lille skala, som tilfældet er her, er det fuldkommen urimeligt, at de mister deres eksistensgrundlag, fordi de har lavet noget, der er helt nede i småtingsafdelingen. Jeg håber, at regeringen også på et tidspunkt får forståelse for, at sådan kan vi ikke have reglerne udformet her i Danmark.

Jeg har oplevet det sådan, at der er et stort flertal her i Folketinget, som er enig med os som forslagsstillere i, at situationen er urimelig, men at der er forskellige holdninger til, hvordan man bedst løser problemet. Vi er helt fleksible i SF, og vi indgår gerne i en diskussion med både regeringen og andre partier i Folketinget om at finde et flertal, der kan løse problemet. I den forbindelse er jeg glad for, at selv ministeren, som var forholdsvis afvisende i starten, er begyndt at blive klar over, at der er et problem, og at der er behov for, at vi diskuterer det her, hvis det ikke løser sig af sig selv.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, det var en rimelig grov opstramning af min konklusion, der kom i den første del af hr. Jes Lundes svar. Jeg har fra starten givet udtryk for, at jeg har sympati for denne sag, og jeg har givet så meget udtryk for det, at den lokale SiD-afdeling ønsker mig hen, hvor peberet gror, fordi sympatien samtidig er en karaktergivning af den lokale afdelings afgørelse i første omgang.

Jeg har også sagt, at der er nogle problemer, og at regelsættet er meget stramt. Det kan vi diskutere bredere, og her synes jeg, hr. Frank Aaens mange eksempler kunne give et bidrag. Det vil så vise sig, om højrefløjspartierne er lige så sympatiske over for og har lige så megen forståelse for dem, der kan komme i klemme i systemet, fordi der er meget hårde sanktioner.

Men jeg vil altså godt afvise, at der fra starten skulle have været en afvisning fra min side. Jeg mener faktisk, jeg gav udtryk for en vis form

for forståelse, men jeg er sådan set også forpligtet som minister til at overholde de regler, der er vedtaget i Folketinget – også af hr. Jes Lundes parti og oven i købet i flere omgange, både da vi indførte overgangsydelsen for de 55-60-årige, og da vi udvidede den til at omfatte de 50-60-årige. Jeg synes faktisk, der også er en vis form for hykleri i SF's holdning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan høre, at arbejdsministeren fisker efter øretæver, og så giver jeg dem gerne.

Jeg synes, det er fuldstændig hen i hampen, at arbejdsministeren ikke har taget sig sammen til at tage et initiativ i denne sag. Den har været rejst over for arbejdsministeren gang på gang på gang gennem spørgsmål, og at arbejdsministeren ikke reagerer og ikke kan finde ud af at løse et problem inden for hendes ressortområde, når der sker en fuldstændig grotesk behandling af nogle mennesker, synes jeg vidner noget om, at arbejdsministeren overhovedet ikke gør det arbejde, hun er sat til. Minister betyder tjener, og det synes jeg arbejdsministeren skulle lægge sig på sinde og sørge for at løse de problemer, der opstår i hendes ressortområde.

Der er intet hykleri fra vores side i denne sag. Vi vedstår, at vi har været med til at vedtage nogle regler, men så opdager vi, at reglerne fungerer uhensigtsmæssigt, og så spørger vi ministeren, om ministeren vil tage initiativ til at ændre reglerne. Men det vil hun ikke. Hun vælger at sidde på sin flade og ikke gøre noget som helst, selv om der er nogle mennesker, der er kommet i klemme, og dermed tvinger ministeren os til at komme frem med et beslutningsforslag her i Salen.

Det er ikke os, der har ønsket, at debatten har fået den form, den har fået i dag. Det er ministeren, der har tvunget os til det, og hvis ministeren ikke kan finde ud af at reagere i denne sag, kan det blive nødvendigt at samle et flertal, der vil gøre det uden om regeringen. Men det synes jeg ville være en skam for ministeren, så jeg mener, ministeren skulle begynde at tage sagen alvorligt og erkende, at der er behov for ændringer.

Jeg synes faktisk også, at der i løbet af debatten kom noget af en åbning fra ministerens side. Jeg synes, ministeren begyndte at vise en erkendelse af, at problemet er der, og ministeren gav tilsagn om, at hvis der ikke foreligger en til-

fredsstillende afgørelse, når sagen er kørt færdig i ankesystemet, må vi sætte os sammen og kigge på situationen. Det er fair nok, det tilbud tager vi imod, og det er vi parat til.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Med hensyn til bemærkningerne om, hvad en minister skal gøre, på hvilken måde hun skal gøre det, og specielt hvornår hun skal gøre det, er det faktisk min opfattelse, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt at tage initiativer i en konkret sag, så længe sagen ikke har fundet sin endelige afgørelse, og det har denne sag ikke.

Det har ikke noget at gøre med, at jeg sidder på min dertil indrettede flade og ikke gør noget og ikke vil løse sagerne.

Det handler faktisk om sådan en almindelig retlig orden i tingene, nemlig om, at man ikke skal ændre en lov, før man har et billede af, om der nu også er behov for at ændre den.

Det er det, jeg har givet udtryk for lige siden i sommer – eller måske var det i efteråret – hvor denne her sag startede. Det er også det, jeg har givet udtryk for her ved denne lejlighed, og jeg vil gerne så ved afslutningen af denne debat her efterhånden sent fredag eftermiddag sige, at når sagen har fundet sin endelige afgørelse i ankesystemet, så er der god grund til at kigge på den og se, hvad man kan gøre for at ændre noget, der forekommer at være u hensigtsmæssigt.

Men hr. Jes Lunde må medgive mig, at det er første gang i nyere tid, at partier, der repræsenterer højrefløjen, sætter spørgsmålstejn ved, om reglerne er for slappe eller for stramme.

Vi har så i dag fået lejlighed til at få løftet en lille flig for, at man måske også kan påvirke tingene på en lidt bredere måde i forhold til sanktionsbestemmelserne, og det medvirker jeg meget gerne til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet.

Af Brian Mikkelsen (KF) og Charlotte Antonsen (V) m.fl.

(Fremsat 14/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Dette må jo være en sag, der ligger forslagsstillerne meget på sinde, for nu, hvor forslaget, som er stillet af Venstre og De Konservative, er til første behandling – godt nok ca. 3 minutter over halvfjere en fredag eftermiddag – er der ikke nogen af forslagsstillerne til stede i salen. Hvis det havde været et ministerforslag, havde formanden for Folketinget været nødt til at suspendere mødet. – Nå, nu kom der én, der repræsenterer et af forslagsstillerpartierne; så kan vi måske gå i gang med debatten.

Jeg vil godt sige, at jeg er enig i, at der bør luges ud i reglerne, så at overflødige regler fjernes, og regeringen har også fortsat som målsætning at lette de administrative byrder for virksomhederne; men det er vigtigt at understrege, at det ikke er alle de administrative byrder, der pålægges virksomhederne, som kan eller skal fjernes. Der er faktisk områder, hvor der er behov for en regulering, og der er nogle områder, hvor der er behov for regulering på et lidt mere konkret plan end andre steder. Og da det her forslag handler om arbejdsmiljøområdet, så må jeg sige, at det jo er et område, der også handler om at sikre menneskers liv og helbred, og dér vil jeg godt sige, at her vejer menneskers liv og helbred tungere end en eventuel regelforenkling.

De synspunkter, der anføres i bemærkningerne til forslaget, er i meget vidt omfang en gentagelse af de synspunkter, som forslagsstillerne fremførte i foråret, da vi vedtog opstramningerne i arbejdsmiljøloven. Og jeg vil så godt for en ordens skyld, nu hvor vi igen skal i gang med en arbejdsmiljødebat – og for min skyld meget gerne i mange timer, for jeg synes, det er en vigtig sag – fremhæve, at der faktisk sker mere end 60.000 arbejdsskader om året, og det